Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok V. | Warszawa, dnia 26 października 1932 r. | Nr. 20.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 33. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H T II-26/230/32 z dnia 20 października 1932 r. w sprawie wyjaśnienia co należy rozumieć w § 64 T. Cz. I. B. pod wyrazem „rolnik".

Postanowienie § 64 T. Cz. I. B. ustala, że odbiorcą przesyłki zwierząt zarodowych musi być rolnik.

Ponieważ w praktyce wyraz ten interpretowano różnie, niniejszem więc wyjaśnia się, że pojęcie „rolnik" w znaczeniu powyższego postanowienia obejmuje nie tylko osoby fizyczne, prowadzące własne gospodarstwo rolne, lecz również administracje i zarządy takichże gospodarstw

Nr. H. T. II-26/230/26.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 34. Przepisy Służbowe (Postanowienia wykonawcze) z dnia 15 listopada 1929 r. do taryfy dla komunikacji pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze W. M. Gdańska z jednej strony, a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony, obowiązującej od 1 lipca 1931 r. (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z 1929 r. Nr. 11, poz. 42).

Z dniem 1 listopada 1932 r. do wyżej wspomnianych przepisów służbowych wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

Na stronie 9.

Brzmienie ustępu pierwszego § 9 „Wykaz ładunkowy" zastępuje się nowem brzmieniem jak niżej:

„Wykazy ładunkowe według wzoru załącznika Nr. 2 sporządzają w jednym egzemplarzu: na kolejach Z S R R na przesyłki do Polski — stacje nadania: na kolejach polskich na przesyłki do Z. S. R. R. — polskie graniczne stacje zdawczo-odbiorcze. Wykaz ładunkowy towarzyszy wagonowi w komunikacji z przeładunkiem do granicznej stacji zdawczo-odbiorczej kolei przyjmującej, w komunikacji zaś bez przeładunku — do stacji przeznaczenia".

Na stronie 11.

§ 11 „Obliczanie przewoźnego i opłat dodatkowych" uzupełnia się nowym ustępem „2)" treści następującej:

„2. Przy obliczaniu przewoźnego za przesyłki o wadze od 6—9 względnie od 11 do 14 tonn, stacje obowiązane są w każdym wypadku sprawdzać, czy obliczenie przewoźnego za wagę rzeczywistą odpowiedniej klasy (np. za 7,5 według stawki dla 5 tonn lub za 12,5 tonn według stawki dla 10 tonn), albo za zaokrągloną wagę według stawek wyższej skali tej samej klasy (np. 10 tonn — według stawek dla 10 tonn lub 15 tonn — według stawek dla 15 tonn), nie da opłaty tańszej. Dokonanie takiego sprawdzenia należy uwidocznić w prostej formie na wolnym bocznym marginesie listu przewozowego

7,5 tonn . . . . . . dolarów
10,5 tonn . . . . . . dolarów.

Najtańsze przewoźne należy wpisać w odpowiedniej rubryce listu przewozowego".

W związku z tem obecnie obowiązujący ustęp otrzymuje numerację „1".

Na stronie 11.

W § 13 w punkcie 2a) w wierszu drugim skreśla się wyrazy: „łącznie z opłatą za zaliczenie".

Na stronie 14.

Obecny punkt A 6 § 15 otrzymuje nowe brzmienie następujące:

„W razie przewozu towarów, wymienionych w nomenklaturze i klasyfikacji taryfy bezpośredniej (Część II polsko-sowieckiej taryfy towarowej), pomiędzy stacjami niewłączonemi do taryfy bezpośredniej, polska stacja nadania, względnie graniczna stacja wyjściowa kolei Z. S. R. R. winna odręcznie lub zapomocą stempla zamieścić w liście przewozowym i w cedule przewozowej następującą adnotację: „towar włączony do nomenklatury bezpośredniej polsko-sowieckiej taryfy") i zaświadczyć tę adnotację stemplem stacyjnym.

Na podstawie takiej adnotacji opłaty przewozowe obliczają:

Za odległość kolei polskich: stacja nadania, względnie stacja przeznaczenia kolei polskich, według nomenklatury i klasyfikacji oraz tablicy opłat przewozowych taryfy bezpośredniej (Część II taryfy, rozdziały II i IV) za odległość do lub od granicy państwa, określoną według wykazu odległości, podanego w wewnętrznej taryfie polskich kolei państwowych.

Za odległość kolei Z. S. R. R.: graniczne stacje zdawczo-odbiorcze lub stacje przeznaczenia kolei Z. S. R. R. według tablic opłat przewozowych kolei Z. S. R. R. (patrz w polskiem wydaniu taryfy bezpośredniej Część II rozdział IV B, a w wydaniu kolei sowieckich — podręcznik taryfowy N. 375), z obniżeniem opłaty stacyjnej za towary, wyszczególnione w nomenklaturze taryfy bezpośredniej w ogólności o 25%, a w niektórych szczególnych wypadkach o 50% (patrz rubrykę 15 nomenklatury Część II taryfy, w której podano wysokość obniżek w kwotach stałych w dolarach) za odległość od i do granicy państwa, określoną według wykazu odległości, podanego w wewnętrznej taryfie kolei Z. S. R. R.

Jednocześnie cały punkt 6 w nowej redakcji wyłączyć z działu A § 15 i przenieść jako punkt 3 do § 11 „Sposób postępowania przy obliczaniu i pobieraniu opłat przewozowych".

Na stronach 17—19.

Postanowienia § 19 skreśla się w całości, z pozostawieniem na razie numeracji §§ Przepisów Służbowych bez zmiany.

Na stronie 26.

W § 25 „Przeprowadzanie sprostowań w dokumentach" w wierszu drugim skreśla się wyrazy: „przekazach zaliczeniowych".

Załącznik 7 do § 19 Przepisów Służbowych kasuje się.

Na stronie 20.

W § 20 „Zdawanie i przyjmowanie przesyłek na granicy" w tytule „Wykaz zdawczy" w punkcie „14" dodaje nowy ustęp drugi treści następującej:

„Wykazy zdawcze i inne dokumenty zdawcze zwraca się agentowi kolei zdającej niezwłocznie po całkowitem ukończeniu formalności przyjęcia towarów. Dokumenty, zwracane przy wykazach zdawczych, winny być ułożone według porządku ich zapisania do wykazów zdawczych".

W wierszu drugim obecnego punktu 14, § 20, słowa „poprzedniemi paragrafami" zastępuje się słowami: „niniejszym § 20".

Nr. H. Tz. VI. 185/4.

Drukarnia Państwowa Nr. 61618. 19.X.32. 5.500.